

USNESENÍ

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Zdeňka Lehovce a soudců JUDr. Renaty Polákové a JUDr. Jana Pavlíčka v právní věci

žalobce: **L. Z.**, narozený xxx,
bytem Xxx, Xxx, Xxx,
zastoupený advokátem Mgr. Zdeňkem Krmáškem,
sídlem U Rourovny 556/3, 721 00, Ostrava – Svinov,

proti
žalovaným: **1) Ing. J. P.**, narozený xxx,
bytem Xxx, Xxx, Xxx

2) Kooperativa pojišťovna, a.s., Vienna Insurance Group, IČO 47116617,
sídlem Pobřežní 665/21, 186 00, Praha 8,

o zaplacení částky 787 206 Kč s příslušenstvím,

k odvolání žalovaných proti rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 5 ze dne 24. listopadu 2021, č. j. 42 C 78/2019-500,

takto:

I. Rozsudek soudu prvního stupně se v napadeném V. výroku o nákladech řízení účastníků **mění tak**, že žalobce je povinen zaplatit 1. žalovanému na náhradu nákladů řízení před soudem prvního stupně částku 666 Kč a žalobce je povinen zaplatit 2. žalované na nákladu nákladů řízení před soudem prvního stupně částku 1 554 Kč, to vše do tří dnů od právní moci tohoto usnesení.

V napadeném IV. výroku o nákladech státu se rozsudek soudu prvního stupně **mění tak**, že žalobce je povinen zaplatit České republice na účet Obvodního soudu pro Prahu 5 náhradu nákladů státu ve výši 9 938 Kč a žalovaní jsou povinni společně a nerozdílně zaplatit České republice na účet Obvodního soudu pro Prahu 5 náhradu nákladů státu ve výši 4 570 Kč, to vše do tří dnů od právní moci tohoto usnesení.

II. Žalobce je povinen zaplatit na náhradu nákladů odvolacího řízení 1. žalovanému částku 300 Kč a 2. žalovanému částku 300 Kč, to vše do tří dnů od právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

1. Rozsudkem ze dne 24. listopadu 2021, č. j. 42 C 78/2019-500, soud prvního stupně zastavil řízení co do částky 136 361 Kč s příslušenstvím (výrok I.), uložil oběma žalovaným povinnost společně a nerozdílně zaplatit žalobci částku 471 017 Kč s úrokem z prodlení ve výši 9,75 % ročně od 5. 3. 2019 do zaplacení (výrok II.), zamítl žalobu co do požadované částky 179 828 Kč s příslušenstvím (výrok III.), uložil žalovaným povinnost společně a nerozdílně zaplatit České republice na účet Obvodního soudu pro Prahu 5 náklady státu ve výši 14 508 Kč (výrok IV.) a

Shodu s prvopisem potvrzuje Zuzana Turoňová.

povinnost společně a nerozdílně nahradit žalobci nákladů řízení v částce 333 296,92 Kč (výrok V.).

2. Rozhodl takto o žalobě, kterou se žalobce domáhal z důvodu utrpěného zranění při dopravní nehodě zaviněné 1. žalovaným dne 29. 9. 2016, jehož pojistitelem je 2. žalovaná, na obou žalovaných náhrady bolestného, ZSU, účelně vynaložených nákladů spojených s léčením a nákladů na osobní péči. Náklady řízení účastníků posoudil podle § 142 odst. 1 o. s. ř., náklady státu pak podle § 148 odst. 1 o. s. ř., kdy vyšel z plného procesního úspěchu žalobce v řízení.
3. Ohledně nákladů na právní zastoupení vyšel z odměny advokáta určené postupem podle § 6 a § 7 vyhl. č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu (dále jen „a. t.“) z tarifní hodnoty dle rozhodnutí NS ze dne 21. 9. 2016, sp. zn. 25 Cdo 3974/2015, a z rozhodnutí dne 29. 11. 2017, sp. zn. 25 Cdo 941/2017, tj. z přiznané částky 471 017 Kč, čímž zjistil odměnu ve výši 10 220 Kč za každý úkon právní služby. Celkem zjistil 23 úkonů právní služby dle § 11 odst. 1, a to převzetí a příprava zastoupení, dvě výzvy k plnění se základním skutkovým a právním rozbořem předcházející návrhu ve věci samé ze dne 9. 1. 2018 a 4. 12. 2018, podání žaloby, 5 dalších porad s klientem přesahujících jednu hodinu ve dnech 15. 2. 2019, 6. 9. 2019, 28. 2. 2020, 26. 2. 2021 a 6. 8. 2021, účast na jednání soudu ve dnech 11. 9. 2019, 4. 3. 2020, 24. 6. 2020, 9. 6. 2021 a 24. 11. 2021), vyjádření ze dne 18. 4. 2019, 7. 10. 2019, 17. 3. 2020, 21. 7. 2020, 4. 3. 2021, 8. 7. 2021, 9. 8. 2021, 15. 11. 2021 a 26. 11. 2021, to vše po 10 220 Kč. Dále přiznal paušální náhradu hotových výdajů za každý z uvedených úkonů po 300 Kč dle § 13 a. t. Přiznal i cestovní náhradu v celkové výši 24 492 Kč za cesty na ústní jednání vozidlem advokáta z Ostravy do Prahy a zpět, tj. 764 km při prům. spotřebě 6,8 l/100 km, představující náhradu za cestu dne 11. 9. 2019 výši 4 877,99 Kč za (33,60 Kč za litr paliva, 4,10 Kč/km za amortizaci), za cestu dne 4. 3. 2020 náhrada 4 860,87 Kč (31,80 Kč za litr paliva, 4,20 Kč/km za amortizaci), za cestu dne 24. 6. 2020 náhrada 4 860,87 Kč (31,80 Kč za litr paliva, 4,20 Kč/km za amortizaci), za cestu dne 9. 6. 2021 náhrada 4 774,69 Kč (27,20 Kč za litr paliva, 4,40 Kč/km za amortizaci), za cestu dne 24. 11. 2021 náhrada 5 117,58 Kč (33,80 Kč za litr paliva, 4,40 Kč/km za amortizaci). Soud prvního stupně dále přiznal žalobci náhradu za promeškaný čas v souvislosti s uvedenými cestami na jednání soudu v rozsahu 90 půlhodin ve výši 9 000 Kč podle § 14 a. t. a DPH, která činila 57 844,92 Kč.
4. Proti výroku o nákladech řízení podali oba žalovaní včasné odvolání, ve kterém namítli, že i z odůvodnění rozsudku vyplývá, že žalobce nebyl v řízení zcela úspěšný, když z celkově uplatněného nároku ve výši 858 277 Kč s přísl. byla žalobci přiznána jen částka 471 017 Kč, tedy soud prvního stupně měl postupovat podle § 142 odst. 2 o. s. ř. Dle jejich názoru se ani soud prvního stupně nezabýval otázkou, zda advokátem žalobce vyčíslené náklady byly účelné, a to jak uplatněných 5 porad advokáta s klientem, tak 9 vyjádření ve věci. Tyto náklady označili žalovaní za nepřiměřené. Navíc se soud prvního stupně neřídil aktuální judikaturou, konkrétně usnesením NS ze dne 27. 5. 2021, sp. zn. 25 Cdo 3771/2020, podle něhož ve věcech peněžité náhrady dle § 2529 a § 2958 nelze při stanovení odměny advokáta postupovat podle § 7 ve spojení s § 8 odst. 1 a. t. a odměna advokáta měla být vypočtena z paušální tarifní hodnoty 50 000 Kč.
5. Odvolací soud napadený výrok soudu prvního stupně o nákladech řízení účastníků, jakož i řízení, které předcházelo jeho vydání (§ 212 a § 212a o.s.ř.), aniž bylo třeba za tím účelem nařizovat jednání (§ 214 odst. 2 písm. c) o.s.ř.), a dospěl k závěru, že odvolání je důvodné.
6. V usnesení ze dne 27. 5. 2021, sp. zn. 25 Cdo 3771/2020, na které žalovaní správně odkázali, nicméně soud prvního stupně toto rozhodnutí zcela pomínul, Nejvyšší soud uvádí, že v zájmu sjednocení judikatury ve věci určení tarifní hodnoty pro účely výpočtu odměny advokáta podle vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „vyhláška č. 177/1996 Sb.“) již

v usnesení ze dne 29. 4. 2021, sp. zn. 25 Cdo 2060/2020, dospěl k závěru o správnosti té linie soudních rozhodnutí (např. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 27. 2. 2019, sp. zn. 25 Cdo 1901/2018, či rozsudek ze dne 27. 6. 2019, sp. zn. 25 Cdo 4210/2018), podle které ve věcech peněžité náhrady za zásah do práva na soukromý a rodinný život způsobený usmrcením či těžkým poškozením zdraví osoby blízké podle § 2959 o. z. (tj. do osobnostního práva) nelze při stanovení odměny advokáta postupovat podle § 7 ve spojení s § 8 odst. 1 vyhlášky č. 177/1996 Sb. Dovodil, že tato ustanovení nereflektují povahu řízení o peněžitých náhradách za újmu na přirozených právech člověka, neboť v době započetí úkonu právní služby nelze určit výši plnění, jestliže určení výše náhrady závisí na posouzení soudu podle mnoha kritérií. Na tyto případy je, obdobně jako v případech řízení o zadostiučinění za nemajetkovou újmu způsobenou nesprávným výkonem veřejné moci (srov. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 29. 1. 2014, sp. zn. 30 Cdo 3378/2013, nebo ze dne 26. 5. 2015, sp. zn. 30 Cdo 1791/2015), přílehavé aplikovat ustanovení § 9 odst. 4 písm. a) vyhlášky č. 177/1996 Sb., jež ostatně podle výslovného znění na věci osobnostních práv, v nichž je navrhována náhrada nemajetkové újmy, dopadá. Tytéž důvody vedou k závěru, že postup podle téhož ustanovení vyhlášky č. 177/1996 Sb. se uplatní i při výpočtu odměny advokáta v řízení o nárocích na náhradu nemajetkové újmy na zdraví podle § 2958 o. z. Odměna advokáta se proto v projednávané věci ohledně nároku žalobce b) a o nároku žalobkyně a) na náhradu újmy na zdraví vypočte z paušální tarifní hodnoty 50 000 Kč v citovaném ustanovení stanovené.

7. Pokud tedy soud prvního stupně vycházel z tarifní hodnoty určené dřívější judikaturou, kterou lze mít vzhledem k uvedenému rozhodnutí Nejvyššího soudu za překonanou, je již jeho určení tarifní hodnoty nesprávné.
8. Dále žalovaní správně poukázali na skutečnost, že žalobce nebyl ohledně všech nároků plně úspěšný, přičemž soud prvního stupně při svém rozhodování o nákladech řízení kumulaci nároků nerespektoval.
9. Ze spisu se podává, že žalobce uplatnil vůči žalovaným tři nároky, a to nárok na nemajetkovou újmu představující bolestné ve výši 71 071 Kč s přísl., ohledně něhož bylo řízení zastaveno v důsledku zpětvzetí žaloby bez bližšího odůvodnění žalobcem (usnesením ze dne 9. 6. 2021, č. j. 42 C 78/2019). Dále žalobce uplatnil nárok na nemajetkovou újmu představující ztížení společenského uplatnění ve výši 550 171 Kč s přísl., ohledně něhož vzal žalobce žalobu co do částky 136 361 Kč s přísl. zpět z důvodu zjištění jiné výše ZSU znalcem a řízení bylo v tomto rozsahu zastaveno I. výrokem rozsudku, jinak byl nárok ve zbývající výši 413 810 Kč s přísl. žalobci přiznán. Posledním uplatněným nárokem byl nárok na majetkovou újmu představující náhradu nákladů spojených s léčením a náklady na jeho osobní péči ve výši 233 253 Kč s přísl., z níž vzal žalobce zpět žalobu ohledně částky 3 358 Kč s přísl. a následně ji rozšířil o 7 140 Kč s přísl., přičemž co do částky 57 207 Kč s přísl. bylo žalobě vyhověno a částku 179 828 Kč s přísl. soud prvního stupně zamítl. Rozsudek ohledně takto rozhodnutých částek nebyl odvoláním napaden, tedy lze vzít tuto úpravu za pravomocnou.
10. Z uvedeného je z pohledu náhrady nákladů řízení zřejmé, že ohledně nároku na bolestné byl žalobce neúspěšný (§ 146 odst. 2 věta první o. s. ř.), ohledně nároku na ZSU byl zcela úspěšný (§ 142 odst. 3 o. s. ř., když výše plnění závisela na znaleckém posudku) a ohledně majetkové újmy byl úspěšný jen částečně (§ 142 odst. 2 ve spojení s § 146 odst. 2 věty první o. s. ř. - úspěch co do částky 57 207 Kč s přísl., neúspěch co do částky 183 186 Kč představujících zamítnutou částku 179 828 Kč s přísl. + 3 358 Kč s přísl., ohledně níž byla žaloba částečně vzata zpět).
11. V případě objektivní kumulace nároků se o náhradě nákladů řízení účastníků rozhoduje jediným výrokem (srov. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 25. 5. 2016, sp. zn. 33 Cdo 4702/2015). Pravidla při určování poměru úspěchu a neúspěchu účastníka, který vedle nároku na zadostiučinění za

nemajetkovou újmu v řízení uplatnil rovněž nároky na jiné peněžité plnění (objektivní kumulace), určil Nejvyšší soud ve svém usnesení ze dne 20. 12. 2016, sp. zn. 30 Cdo 1435/2015, kde dovedil, že je zpravidla třeba vycházet ze vzájemného poměru tarifních hodnot takto uplatněných nároků, jež se stanoví podle § 8 a násl. advokátního tarifu.

12. Podle § 12 odst. 3 a. t. platí, že při spojení dvou a více věcí, pro něž spojení ke společnému projednání není stanoveno jiným právním předpisem, se za tarifní hodnotu považuje součet tarifních hodnot spojených věcí. Aplikováno na projednávanou věc, v níž uplatněné nároky spojil žalobce ke společnému projednání již v podané žalobě, to znamená, že se za tarifní hodnotu považuje částka 340 393 Kč představující součet tarifních hodnot nároků bolestného 50 000 Kč, ZSU 50 000 Kč a majetkové újmy 240 393 Kč (237 035 Kč + 3 358 Kč). Od takto zjištěné částky je třeba odečíst neúspěch žalobce, a to ve výši tarifní hodnoty bolestného 50 000 Kč a hodnoty nepřiznané majetkové újmy ve výši 179 828 Kč a nároku vzatého zpět 3 358 Kč. Pro zjištění procentuálního úspěchu žalobce je pak třeba výslednou částku 107 207 Kč (340 393 Kč – 233 186 Kč) dát do poměru s celkovou tarifní hodnotou 340 393 Kč a vynásobit 100, čímž je úspěch žalobce vyjádřen v počtu 31,5 %.
13. Na základě uvedeného tedy dospěl odvolací soud k závěru, že vzhledem k převážnému neúspěchu žalobce mu vznikla povinnost nahradit každému ze žalovaných náklady řízení, a to v rozsahu 37 % (68,5 % - 31,5%).
14. Výši nákladů prvního žalovaného určil odvolací soud jako náklady nezastoupeného účastníka dle § 2 odst. 3 vyhl. č. 254/2015 Sb. za 6 úkonů (vyjádření k žalobě ze dne 8. 4. 2019, účast na jednání dne 11. 9. 2019, 4. 3. 2020, 24. 6. 2020, 9. 6. 2021, 24. 11. 2021) po 300 Kč, tj. 1 800 Kč, z níž 37 % činí částku 666 Kč.
15. Výši nákladů prvního žalovaného určil odvolací soud jako náklady nezastoupeného účastníka dle § 2 odst. 3 vyhl. č. 254/2015 Sb. za 14 úkonů (vyjádření k žalobě ze dne 4. 4. 2019, otázky na znalce ze dne 18. 3. 2020, sdělení na výzvu soudu ze dne 30. 7. 2020, ze dne 7. 8. 2020, ze dne 9. 9. 2020, ze dne 1. 3. 2021, ze dne 29. 7. 2021, ze dne 26. 8. 2021, vyjádření ze dne 15. 11. 2021 účast na jednání dne 11. 9. 2019, 4. 3. 2020, 24. 6. 2020, 9. 6. 2021, 24. 11. 2021) po 300 Kč, tj. 4 200 Kč, z níž 37 % činí částku 1 554 Kč.
16. Vzhledem k výše uvedenému tedy odvolací soud postupem podle § 220 odst. 1 písm. a) o. s. ř. změnil napadené nesprávné rozhodnutí soudu prvního stupně ve výroku V. o nákladech řízení účastníků tak, že uložil žalobci náhradu nákladů jednotlivým žalovaným dle zjištěné výše jejich nákladů a rozsahu určené povinnosti žalobce.
17. Co se týká odvolání proti výroku IV. o náhradě nákladů státu, pak vzhledem k zjištěnému procesnímu úspěchu jednotlivých účastníků je i toto rozhodnutí soudu prvního stupně, byť posuzované podle správného ustanovení § 148 odst. 1 o. s. ř. nesprávné a povinnost jednotlivých účastníků je třeba určit v poměru jejich neúspěchu. Celkové náklady státu vyčíslil soud prvního stupně na částku 14 508 Kč, tedy zjištěnému neúspěchu žalobce co do 68,5 % odpovídá podíl na těchto nákladech ve výši 9 938 Kč a neúspěchu žalovaných co do 31,5 % pak podíl ve výši 4 570 Kč a takto tedy také postupem podle § 220 odst. 1 písm. a) o. s. ř. odvolací soud změnil napadený výrok.
18. O nákladech odvolacího řízení rozhodl odvolací soud podle § 224 odst. 2 o. s. ř. za použití ust. § 142 odst. 1 o. s. ř., když žalovaní byli v odvolacím řízení plně úspěšní, proto odvolací soud uložil žalobci nahradit každému z nich náklady řízení ve smyslu § 2 odst. 3 vyhl. č. 254/2015 Sb. ve výši 300 Kč za podané odvolání.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí není dovolání přípustné (§ 238 odst. 1 písm. h/ o. s. ř.).

Praha 27. ledna 2022

Mgr. Zdeněk Lehovec v.r.
předseda senátu